

Una nova temptativa, la tercera

JESÚS GALILEA

Fa onze anys vaig escriure el meu darrer editorial per a APUNTS, i avui, onze anys després, els responsables actuals de la publicació m'han demanat de contribuir amb un altre editorial a aquesta nova i moderna etapa de la revista. Sorpresa? Quan se supera la frontera dels vuitanta és difícil sentir-se sorprès per res, a tot estirar es pot parlar d'afalac, en ser reclamat arran de la tasca que va començar aquell llunyà 1964, en què APUNTS era l'única revista de medicina de l'esport existent a l'Estat espanyol, i que durant trenta anys va ser present en l'activitat científica del país. Es podria dir que aquest llarg període hauria d'haver estat suficient per garantir la supervivència d'una publicació, però no va ser així, i imponderables de tota mena n'han marcat negativament la continuïtat.

Des d'aquell llunyà "naixement" han passat moltes coses i anys; valgui com a primera mostra el fet que de la fotocopiadora, el ciclostil i la tradicional linotípia, s'ha passat al modern sistema de revista en línia (provinent d'*online*; que pocs recursos els estan quedant, a les llengües llatines, en el nou llenguatge de la comunicació), malgrat que reivindico amb la ploma les velles tècniques d'escriptura, perquè ja hi haurà algú que s'encarregarà de passar-ho al modern ordinador. D'altra banda, APUNTS va coincidir amb la història potser més apassionant d'aquest país, i d'alguna manera n'apareixia un cert reflex en els editorials.

La vida d'APUNTS, com la d'altres publicacions, està feta de llums i ombres, però sempre amb grans dosis d'il·lusió dels responsables i d'una profunda tossuderia: els qui vam iniciar el camí érem conscients de la quantitat d'obstacles que ens havíem de trobar, però potser no pas l'alçada que tindrien; comptàvem amb la penúria econòmica amb què tota publicació científica s'ha d'enfrontar al nostre país; érem conscients de la indiferència i fins i tot el rebuig que trobaríem entre la "vella guàrdia" de la medicina i de l'esport. Però aleshores érem molt joves, amb ganes de lluitar i tot ens semblava a l'abast.

APUNTS va coincidir amb la història potser més apassionant d'aquest país, i d'alguna manera n'apareixia un cert reflex en els editorials

Efectivament, aquella modesta publicació, gairebé artesanal, va esdevenir amb els anys una revista coneguda mundialment –potser més fronteres enllà que no pas aquí, com ja és habitual– i punt de referència de tota la recerca que es feia al nostre país en medicina de l'esport. Va ser tan fecunda i tanta la seva precocitat, que del seu si nasqué una altra revista a l'INEF de Barcelona, *Apunts d'Educació Física i Esport*, que ja té vint-i-un anys d'història i d'una realitat actual esplèndida i amb un futur esperançat.

Com deia més amunt, no va ser un camí de roses per a APUNTS la seva continuïtat en el temps; la dependència econòmica de l'Administració la va fer passar per moment difícils al tenor dels canvis que s'hi produïen; no va gaudir del reconeixement de què es va fer mereixedora justament, i fins i tot s'arribà a la situació pintoresca de ser “descoberta” per alguns després de trenta anys d'existència, però finalment es va deixar morir sense el més mínim interès de salvar-la.

Passats els anys hi ha hagut intents esporàdics d'alguns companys que van viure els darrers temps de la revista, a fi de revifar-la, però les seves generoses intencions m'imagino que van ensopegar amb la mateixa indiferència que vam patir nosaltres. Bé, ara sembla que un nou intent, aquesta vegada amb el suport de l'empresa privada, es pretén ressuscitar i donar continuïtat a una cosa que mai no hauria hagut de morir amb tan pocs honors.

Aquest editorial, espero i desitjo que serveixi per revifar les cendres d'aquella vella revista nascuda en any olímpic, i que als seus actuals dirigents els il·lumini la torxa de la il·lusió i la tenacitat, i que els mals vents no l'apaguin.